

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring og lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl.

(Nye principper for fastsættelse af kapitaliseringsfaktorer, af opgørelsen af årsløn, ændring af anmeldelsesfrist og ophævelse af underretningspligt)

§ 1

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009, som ændret ved § 3 i lov nr. 1272 af 16. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 17, stk. 6, ændres »4/5« til: »83 pct.«.
2. § 24, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes:
»§ 24. Årslønnen udgør tilskadekomnes samlede arbejdsfortjeneste i året før arbejdsskadens indtræden. Årslønnen fastsættes med udgangspunkt i oplysningerne i indkomstregisteret og andre oplysninger fra SKAT.
Stk. 2. Årslønnen fastsættes efter et skøn, når
 - 1) særlige indtægtsforhold eller ansættelsesforhold gør sig gældende,
 - 2) tilskadekomne på grund af en erhvervs sygdom ikke har været beskæftiget til samme løn i hele det foregående år,
 - 3) tilskadekomne har været ude af erhverv i en kortere eller længere periode før datoen for sygdommens anmeldelse, eller
 - 4) årslønnen fastsat efter stk. 1, 2. pkt., ikke giver et retvisende billede af tilskadekomnes indtjening på skadetidspunktet.
Stk. 3. Arbejdsmarkedsbidrag, jf. lov om arbejdsmarkedsbidrag, indgår ikke i årslønnen.«
Stk. 2-6 bliver herefter stk. 4-8.
3. I § 24, stk. 6, der bliver stk. 8, ændres »stk. 1-5« til: »stk. 1-7«.
4. I § 25, stk. 1, ændres »§ 24, stk. 3 og 4« til: »§ 24, stk. 5 og 6«.
5. I § 25, stk. 2, ændres »§ 24, stk. 6« til: »§ 24, stk. 8«.
6. § 31, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Er en arbejdsskade ikke anmeldt efter stk. 1, skal skaden anmeldes senest på 5-ugersdagen for skadens indtræden, hvis tilskadekomne ikke forventes at kunne genoptage sit arbejde i fuldt omfang senest på dette tidspunkt.«

7. I § 38, stk. 2, ændres »§ 24, stk. 3« til: »§ 24, stk. 5«.

8. § 39, stk. 3, ophæves.

§ 2

I lov nr. 423 af 10. juni 2003 om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., som ændret ved § 2 i lov nr. 186 af 18. marts 2009 og § 4 i lov nr. 1272 af 16. december 2009, foretages følgende ændring:

1. § 5, stk. 3, ophæves.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2010, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 1-5 og 7, træder i kraft den 1. januar 2011 og finder anvendelse på sager om arbejdsulykker, hvor arbejdsulykken er indtrådt den 1. januar 2011 eller senere, og erhvervs sygdomme, der anmeldes den 1. januar 2011 eller senere.

Stk. 3. § 1, nr. 6, anvendes ved anmeldelse af ulykker, hvor arbejdsulykken er indtrådt den 1. juli 2010 eller senere.

Stk. 4. For arbejdsskader indtrådt i perioden 1. juli 2007 til 31. december 2010 anvendes de kapitaliseringsfaktorer, der er fastsat efter § 27 i lov om arbejdsskadesikring for 2010 efter de indtil 31. december 2010 gældende regler. Faktorerne anvendes også ved genoptagelse af sagerne efter lovens §§ 42 og 43 efter 1. januar 2011.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft i Grønland med de ændringer, som følger af de grønlandske forhold.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
 2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Nye kapitaliseringsfaktorer
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Forslaget
 - 2.2. Fastsættelse af årsløn
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Forslaget
 - 2.3. Anmeldelse af arbejdsulykker
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Forslaget
 - 2.4. Ophævelse af pligt til at underrette om fristoverskridelse
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Forslaget
 3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
 4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
 5. De administrative konsekvenser for borgerne
 6. De miljømæssige konsekvenser
 7. Forholdet til EU-retten
 8. Hørte myndigheder og organisationer
- Sammenfattende skema

2. Indledning

Med forslaget justeres reglerne om fastsættelse af årsløn og kapitaliseringsfaktorer i lov om arbejdsskadesikring. Årslønnen er grundlaget for fastsættelse af erstatning for tab af erhvervsevne. Kapitaliseringsfaktorerne anvendes ved omsætning (kapitalisering) af en løbende erstatning for tab af erhvervsevne til et engangsbeløb (kapitalerstatning).

Samtidigt justeres reglerne for arbejdsgiverens anmeldelse af arbejdsulykker, mens Arbejdsskadestyrelsens pligt til at underrette tilskadekomne om overskridelse af lovens frister for afgørelser ophæves.

3. Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder 4 elementer:

- Nye principper for fastsættelse af kapitaliseringsfaktorer
- Præcisering af lovens § 24 i overensstemmelse med nyeste praksis

- Fremrykning af tidspunktet for anmeldelse af visse arbejdsulykker
- Ophævelse af en underrettningspligt

3.1. Nye kapitaliseringsfaktorer

3.1.1. Gældende ret

Erstatning for tab af erhvervsevne og for tab af forsørger efter arbejdsskadesikringsloven beregnes altid som en løbende erstatning, der udgør 80 pct. af den tabte årlige erhvervsindtægt før skaden (op til et maksimum, der i 2010 udgør 451.000 kr.).

Er tabet af erhvervsevnen under 50 pct., udbetales erstatningen som udgangspunkt som en kapitalerstatning. Er tabet af erhvervsevne 50 pct. eller mere udbetales erstatningen som en løbende erstatning frem til folkepensionsalderen. Den tilskadekomne kan vælge at få erstatningen svarende til et tab af erhvervsevne på op til 50 pct. omsat til et kapitalbeløb. Løbende erstatninger er

skattepligtige for modtageren, mens kapitalerstatninger er skattefri for modtageren.

Ved omsætning af en løbende erstatning for tab af erhvervsevne eller tab af forsørger til en kapitalerstatning anvendes en række kapitaliseringsfaktorer. Kapitaliseringsfaktorerne er fastsat på grundlag af aktuarmæssige principper, hvor der blandt andet tages hensyn til forrentning og modtagerens restlevetid. Dette betyder, at faktorerne ændrer sig fra år til år. Direktøren for Arbejdsskadestyrelsen fastsætter derfor hvert år, hvilke kapitaliseringsfaktorer der skal gælde for det kommende år. Kapitaliseringsfaktorerne skal efter loven bekendtgøres inden udgangen af oktober måned i året forud for det år, hvor kapitaliseringsfaktorerne skal anvendes.

Udviklingen frem til 2007 havde medført, at der var stor forskel på den faktiske værdi af en erstatning, afhængigt af, om der var tale om en løbende erstatning eller en kapitalerstatning.

Ved lov nr. 496 af 6. juni 2007 blev der derfor indført nye principper for fastsættelse af kapitaliseringsfaktorerne. Som et overordnet princip blev det fastsat, at værdien af erstatningen i princippet skulle være den samme uanset udbetalingsmåden, og der indførtes samtidig en årlig regulering. Endvidere blev det fastsat, at der skal tages højde for den årlige regulering af satsniveauerne og for beskatningsreglerne.

Da det overordnede princip var, at værdien af erstatningen i princippet skulle være den samme, uanset udbetalingsmåden, var det nødvendigt at tage hensyn til blandt andet de skattemæssige forudsætninger.

Det blev lagt til grund, at tilskadekomne oftest har en indtægt ved siden af arbejdsskadeerstatningen, enten i form af en lønindtægt eller en eller anden form for social ydelse som for eksempel førtidspension. Det blev derfor forudsat, at personfradrag og ligningsmæssige fradrag ville være opbrugt ved denne anden indtægt. Skatteprocenten skulle derfor fastsættes ud fra en marginalbe-
tragtning.

Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 496 af 6. juni 2007, at de forhold, der skulle tages hensyn til ved fastsættelse af kapitaliseringsfaktorerne, var dødelighedsforudsætninger, renteniveau, den årlige regulering af løbende erstatning, beskatningen af løbende erstatning samt beskatning af kapitalindkomst.

Dødelighedsforudsætningerne blev ajourført ved lovændringen til det aktuarmæssige beregningsgrundlag G 82, der er den seneste fælles branchestandard for forsikringsselskaberne.

Renteniveauet blev fastlagt som den gennemsnitlige forrentning af en 30-årig realkreditobligation over en forudgående 5-års periode.

Den årlige regulering af løbende erstatninger indgik i kapitaliseringsfaktorerne som et løbende 5-årigt gennemsnit for tilpasningsprocenten + 2.

Beskatningen af løbende erstatninger blev bestemt som de gennemsnitlige skatteprocenter af henholdsvis bundskat og mellemskat. Dette førte til en skatteprocent på 41,8.

Beskatningen af kapitalindkomsten blev bestemt som den gennemsnitlige skatteprocent af kommune-, bund- og kirkeskat. Dette førte til en skatteprocent på 38,8.

3.1.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser*

Den seneste skattereform indebærer, at kapitaliseringsfaktorerne for 2011 og frem ikke kan fastsættes på grundlag af de principper, der blev indført i 2007. Det skyldes, at mellemskatten er bortfaldet med virkning fra 2010.

Der er derfor behov for at ændre lovens regler om fastsættelse af kapitaliseringsfaktorer under hensyn til de nye skattemæssige forudsætninger, således at der kan udstedes en bekendtgørelse med regler om omsætning af løbende ydelse til kapitalerstatning for 2011 og frem.

Hvis der ikke fastsættes nye regler, vil det ikke være muligt at fastsætte kapitaliseringsfaktorerne efter arbejdsskadesikringsloven for 2011 og frem. Det vil derfor ikke være muligt at omsætte og udbetale erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning for tab af forsørger til de tilskadekomne og efterladte som kapitalerstatning efter 1. januar 2011 i overensstemmelse med de principper, der blev indført i 2007.

De to seneste skattereformer har øget værdien af løbende erstatninger for tab af erhvervsevne efter arbejdsskadesikringsloven efter skat. Forøgelsen af værdien af de løbende erstatninger i forhold til kapitalerstatningerne har utilsigtet betydet, at princippet om, at værdien af erstatningen skal være den samme uanset udbetalingsmåden, fraviges.

Senest har forårspakke 2.0, der trådte i kraft primo 2010, indebåret, at bundskatten er nedsat med 1,5 procentpoint, og at mellemskatten er bortfaldet. Det indebærer en yderligere forøgelse af værdien af løbende erstatninger efter skat.

3.1.3. *Forslaget*

Der foreslås nye principper for fastsættelsen af kapitaliseringsfaktorer for 2011 og frem, der er baseret på 3 elementer:

- En umiddelbar tilpasning af kapitaliseringsfaktorerne til skattesatserne for 2011 og frem

- Arbejdsmarkedsbidraget trækkes ud af den årsløn, der ligger til grund for beregningen af erstatningen. Dette vil harmonisere erstatning efter arbejdsskadesikringsloven med indkomstoverførsler, hvor der ikke betales arbejdsmarkedsbidrag. Der rettes samtidig op på en asymmetri med hensyn til beregning og udbetaling af erstatning. Beregning af erstatning for tab af erhvervsevne sker på baggrund af årslønnen inklusive arbejdsmarkedsbidrag, hvorimod der ikke betales arbejdsmarkedsbidrag af de løbende erstatninger for tab af erhvervsevne og for tab af forsørger.
- Det nuværende erstatningsniveau hæves fra 80 pct. til 83 pct. Herved sikres en samlet udgiftsneutral løsning, idet der ikke ved forslaget om nye kapitaliseringsfaktorer for 2011 og frem tiltænkes en løsning, der indebærer merudgifter eller mindreudgifter.

Forslaget gælder kun i sager indtrådt i 2011 eller senere. Det drejer sig om arbejdsulykker, der indtræder den 1. januar 2011 eller senere, og erhvervs sygdomme, der anmeldes den 1. januar 2011 eller senere.

For skader indtrådt i perioden 1. juli 2007 til 31. december 2010 fastlåses kapitaliseringsfaktorerne for 2010, også i forbindelse med genoptagelse af sagerne efter 1. januar 2011. På tilsvarende måde er kapitaliseringsfaktorerne vedrørende skader før 1. juli 2007 fastlåst i bekendtgørelse nr. 449 af 8. juni 2009.

Forslagene om at trække arbejdsmarkedsbidraget ud af den årsløn, der anvendes til beregning af erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger, og om at forhøje erstatningsniveauet til 83 pct. får virkning for erstatningsberegningen, uanset udbetalingsmåden. Det vil sige både for løbende erstatninger og kapitalerstatninger.

Forslaget indebærer, at

- Den ulighed, der er opstået mellem dem, der får deres erstatning udbetalt løbende, og dem, der får deres erstatning udbetalt på én gang, fjernes
- Erstatning for arbejdsskade beregnes efter samme vilkår som overførselsindkomster i relation til arbejdsmarkedsbidrag
- Modellen indebærer samlet set hverken en udgift eller en besparelse for arbejdsgiverne, herunder de offentlige arbejdsgivere

For modtagere af erstatning betyder forslaget, at

- Personer, der får deres erstatning udbetalt løbende, gennemsnitligt hver måned som udgangspunkt får 490 kr. mere om måneden end før skattereformerne.
- Når arbejdsmarkedsbidraget trækkes ud af den årsløn, nedsættes erstatningen gennemsnitligt med 330 kroner fra grundbeløbet.

- Ved at øge erstatningsniveauet fra 80 % til 83 % af årslønnen forøges erstatningen gennemsnitligt med 140 kroner

For de personer, der får deres erstatning udbetalt løbende hver måned, betyder forslaget samlet set, at de får 300 kr. mere om måneden end før skattereformerne.

For de personer, der får deres erstatning udbetalt på én gang, betyder forslaget, at de i gennemsnit får udbetalt 17.000 kr. mere, end de ville få uden forslaget.

Forslaget indebærer således en omfordeling, hvor den gevinst, som personer, der får løbende erstatninger, ville få af skattereformerne, deles med modtagere af kapitalerstatninger, så de også oplever en mindre gevinst.

Regeringens forslag udmøntes i forslaget til § 1, nr. 1 - 2, og § 3 samt i den bekendtgørelse, der skal udsendes efter § 27 i arbejdsskadesikringsloven inden udgangen af oktober måned.

3.2. Fastsættelse af årsløn

3.2.1. Gældende ret

Til brug for beregning af erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger skal der fastsættes en årsløn.

Årslønnen skal afspejle tilskadekomnes værdi på arbejdsmarkedet på skadetidspunktet og skal derfor fastsættes med udgangspunkt i indtjeningen 12 måneder forud for skaden.

I en række situationer giver indtjeningen de seneste 12 måneder før skaden ikke et retvisende billede af tilskadekomnes værdi på arbejdsmarkedet på skadetidspunktet. Der er derfor i visse situationer mulighed for at fastsætte en skønsmæssig årsløn til beregning af erstatningen.

Lovens § 24 giver kun de overordnede principper for fastsættelsen af årslønnen. Reglen fremhæver enkelte situationer, hvor årslønnen fastsættes skønsmæssigt. Reglen udvikles løbende i administrativ praksis og retspraksis. Således har Ankestyrelsens principafgørelse U 3-07 og Højesterets dom af 29. april 2008, offentliggjort i Ugeskrift for Retsvæsen 2008, side 1686H, fastlagt retningslinjerne for fastsættelse af årsløn til tilskadekomne, der på skadetidspunktet var i fleksjob. Også på andre områder har administrativ praksis og retspraksis anvist retningslinjer for fastsættelse af årsløn.

Arbejdsskadestyrelsen kan efter lovens § 37, stk. 2, indhente enhver oplysning, der er af betydning for sagen, herunder oplysninger fra SKAT om tilskadekomnes indtjening m.v. Det fremgår videre af bestemmelsen, at Arbejdsskadestyrelsen har terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret.

Årslønnen fastsættes ud fra totalindkomstprincippet, idet alle arbejdsfortjenester danner grundlag for fastsættelse af årslønnen. Oplysninger fra SKAT, herunder fra indkomstregisteret, giver det mest retvisende billede, da arbejdsgiveren har pligt til at indberette disse oplysninger til SKAT, og sikrer samtidig, at alle arbejdsfortjenester indgår i årslønsfastsættelsen.

3.2.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser*

Beskæftigelsesministeriet finder, at der er behov for at kodificere gældende praksis af hensyn til større gennemsigtighed for sagens parter. Praksis er fastlagt ved retsafgørelser og ved administrativ praksis på enkelte områder. Der er derfor grundlag for at præcisere, hvornår og hvordan lovens hovedregel skal anvendes, samt hvornår årslønnen kan fastsættes skønsmæssigt.

Beskæftigelsesministeriet finder desuden, at det af loven skal fremgå, at de oplysninger, som arbejdsgiveren indberetter til SKAT, herunder til indkomstregisteret, som udgangspunkt skal danne grundlag for fastsættelse af årslønnen.

Herved opnås en større gennemsigtighed og retssikkerhed for de tilskadekomne samt for forsikringsselskaberne og arbejdsgiverne, der finansierer udgifterne ved arbejdsskader.

Beskæftigelsesministeriet finder ikke grundlag for at ændre den praksis, der er tilvejebragt ved retsafgørelserne og ved den administrative praksis.

3.2.3. *Forslaget*

Det foreslås, at årslønnen som hovedregel fortsat udgør tilskadekomnes samlede arbejdsfortjeneste i året før arbejdsskaden.

Herved sikres, at årslønnen fortsat afspejler værdien af tilskadekomnes arbejdsindsats på skadetidspunktet. Det foreslås, at det af bestemmelsen direkte kommer til at fremgå, at udgangspunktet for fastsættelsen af årslønnen er oplysningerne i indkomstregisteret eller andre oplysninger fra SKAT. Det bemærkes i den forbindelse, at Arbejdsskadestyrelsen har hjemmel i lovens § 37, stk. 2, til at indhente disse oplysninger.

Der skal fortsat være mulighed for at fastsætte årslønnen efter et skøn, når særlige ansættelsesforhold gør sig gældende, eller når tilskadekomne på grund af en erhvervssygdom ikke har været beskæftiget til samme løn i hele det foregående år, eller hvis tilskadekomne har været ude af erhverv i en kortere eller længere periode før datoen for sygdommens anmeldelse.

Der foreslås desuden som noget nyt en adgang til at fastsætte årslønnen skønsmæssigt i situationer, hvor de

oplysninger, der kan indhentes via indkomstregisteret og SKAT, ikke i sig selv giver et retvisende billede, og hvor det ikke er muligt fra anden side, herunder fra tilskadekomne selv, at modtage pålidelige oplysninger om indtjeningen på skadetidspunktet. Dette gælder for alle arbejdsskader. Det vil sige både for sager om arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

Forslaget udelukker ikke, at der som hidtil indhentes oplysninger fra tilskadekomne selv eller fra andre.

Regeringens forslag udmøntes i lovforslagets § 1, nr. 2 - 5 og 7.

3.3. *Fremrykning af tidspunktet for anmeldelse af visse arbejdsulykker*

3.3.1. *Gældende ret*

Arbejdsgiveren skal i medfør af lovens § 31, stk. 1, anmelde en arbejdsulykke, der indtræder på virksomheden, hvis arbejdsulykken forventes at medføre ret til erstatning. Hvis det er tilfældet, skal ulykken anmeldes snarest muligt og senest 9 dage efter ulykkens indtræden.

Herudover skal arbejdsgiveren efter § 31, stk. 2, anmelde arbejdsulykker, som har medført, at tilskadekomne endnu ikke på 5-ugersdagen for skadens indtræden har genoptaget sit sædvanlige arbejde i fuldt omfang. Dette gælder uanset, om der forventes at blive ret til erstatning efter loven. Arbejdsgiveren skal i denne situation anmelde ulykken senest 9 dage efter 5-ugersdagen.

Arbejdsgiveren skal anmelde ulykker til det forsikringsselskab, hvor der er tegnet arbejdsulykkesforsikring. Forsikringsselskabet skal efter § 6 i anmeldelsesbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 997 af 20. oktober 2005) sende anmeldelsen videre til Arbejdsskadestyrelsen med det samme, hvis der er tale om en anmeldelse efter § 31, stk. 2.

Når Arbejdsskadestyrelsen modtager anmeldelsen, giver det styrelsen mulighed for hurtigt at vurdere, hvorvidt der er tale om en sag, hvor en hurtig indsats kan forhindre, at tilskadekomne er i risiko for at forlade arbejdsmarkedet.

Ved lov nr. 480 af 12. juni 2009 er kapitel 5 a (§§ 7 a-7 c) indsat i sygedagpengeloven. Det fremgår blandt andet af § 7 a, at arbejdsgiveren senest 4 uger efter den første sygedag skal indkalde en sygemeldt arbejdstager til en personlig samtale om, hvordan og hvornår pågældende kan vende tilbage til arbejdet.

3.3.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser*

Beskæftigelsesministeriet finder, at arbejdsgiveren og tilskadekomne under den opfølgningssamtale, der efter

§ 7 a i sygedagpengeloven skal afholdes senest 4 uger efter første sygedag, bør afklare, hvorvidt tilskadekomne kan genoptage sit arbejde på 5-ugersdagen i de situationer, hvor sygefraværet skyldes en arbejdsulykke.

En afklaring af dette spørgsmål under opfølgningssamtalen vil give arbejdsgiveren mulighed for at anmelde arbejdsulykken umiddelbart herefter, hvis det vurderes, at arbejdet ikke kan genoptages på 5-ugersdagen.

Af hensyn til Arbejdsskadestyrelsens mulighed for at iværksætte en hurtig indsats i forhold til tilskadekomne finder Beskæftigelsesministeriet det hensigtsmæssigt, at arbejdsgiveren anmelder arbejdsulykken senest på 5-ugersdagen og ikke venter 9 dage herefter.

3.3.3. Forslaget

Det foreslås, at anmeldeskriteriet i § 31, stk. 1, opretholdes uændret, således at arbejdsgiveren i de sager, hvor der bliver tale om erstatningsberettigende følger af ulykken, skal anmelde disse snarest muligt og inden 9 dage efter ulykken.

Det foreslås videre, at arbejdsgiveren skal anmelde arbejdsulykker senest på 5-ugersdagen for arbejdsulykken i de sager, hvor tilskadekomne ikke har genoptaget arbejdet helt eller delvist på dette tidspunkt. Arbejdsgiveren får mulighed for at vurdere grundlaget for anmeldelsen i forbindelse med opfølgningssamtalen mellem arbejdsgiveren og tilskadekomne, der efter sygedagpengeloven skal afholdes senest 4 uger efter første sygefraværsdag.

Det er de samme sager, der skal anmeldes efter forslaget, som skal anmeldes efter gældende regler. Forslaget indebærer alene, at skaderne skal anmeldes senest på 5-ugersdagen og ikke, som efter gældende regler, først 9 dage herefter.

Forslaget gælder kun for anmeldelse af arbejdsulykker.

Regeringens forslag udmøntes i forslaget til § 1, nr. 6.

3.4. Ophævelse af en underretningspligt

3.4.1. Gældende ret

Ved arbejdsskadereformen (lov nr. 422 af 10. juni 2003) blev der i § 39 indført frister for afgørelse af de skader, som Arbejdsskadestyrelsen vurderer ikke er omfattet af loven. Fristerne var henholdsvis 3 og 6 måneder, afhængigt af, om sagen blev behandlet som en ulykke eller en sygdom. Skal sagen forelægges Erhvervs sygdomsudvalget, gælder alene fristen på 2 år i lovens § 16.

I tilknytning til disse frister blev der indført en særlig underretningspligt for de sager, hvor afgørelsen ikke kunne træffes inden for fristerne.

Det følger af uskrevne forvaltningsretlige regler, at en myndighed skal sikre, at sager ikke henligger i længere tid uden at blive behandlet. Endvidere bør myndigheden give den, der er part i sagen, underretning, når behandlingen af den konkrete sag på grund af særlige omstændigheder vil tage længere tid end sædvanligt. Samtidigt bør myndigheden så vidt muligt give oplysning om, hvornår myndigheden regner med, at afgørelsen kan foreligge.

3.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Arbejdsskadestyrelsen har efter arbejdsskadereformen indført en række tiltag med henblik på løbende at orientere sagens parter om status for den konkrete sag.

Arbejdsskadestyrelsen foretager således en »løbende partshøring,« der indebærer, at sagens parter løbende orienteres om indgående oplysninger til sagen, og samtidig opfordres sagens parter til inden for en vis frist at komme med bemærkninger til de indgående oplysninger, hvis der er bemærkninger til disse.

Endvidere har Arbejdsskadestyrelsen indført »Se Sag,« der indebærer, at sagens parter på Arbejdsskadestyrelsens hjemmeside kan se samtlige oplysninger, der er indhentet til sagerne. De tilskadekomne, der ikke har adgang til Internettet, eller som af andre grunde ikke ønsker at benytte sig af »Se Sag«, kan rette henvendelse til Arbejdsskadestyrelsen for personlig vejledning.

Beskæftigelsesministeriet finder, at sagens parter via den »løbende partshøring« og »Se Sag« samt personlig henvendelse har mulighed for til enhver tid at blive orienteret om sagens status på en sådan måde, at Arbejdsskadestyrelsen hermed leverer en god borgerservice og overholder almindelig god forvaltningsskik.

Beskæftigelsesministeriet finder derfor, at en særlig underretning på et fikseret tidspunkt i sagens behandling er overflødig.

3.4.3. Forslaget

Det foreslås, at den særlige underretningspligt i § 39, stk. 3, ophæves. Det foreslås videre, at den tilsvarende underretningspligt i § 5, stk. 3, i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. ophæves, således at der på dette punkt fortsat gælder samme sagsbehandlingsregler for sager efter arbejdsskadesikringsloven og lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl.

Arbejdsskadestyrelsen vil fremover fortsat orientere sagens parter særskilt, hvis de oplysninger, der følger af

den »løbende partshøring« og »Se Sag,« ikke skønnes tilstrækkelige.

Forslaget indebærer ikke, at en sag kan anses for anerkendt, hvis Arbejdsskadestyrelsen ikke har truffet afgørelse efter § 39, stk. 1 og 2, inden for fristerne.

Regeringens forslag udmøntes i forslaget til § 1, nr. 8, og § 2, nr. 1.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget har samlet set ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

4.1. Nye principper for fastsættelse af kapitaliseringsfaktorer

De foreslåede principper for fastsættelse af kapitaliseringsfaktorer består af 3 elementer, som samlet set skønnes at være økonomisk neutrale for det offentlige.

Det skønnes, at forslaget kun vil have minimale administrative konsekvenser for det offentlige.

Elementerne er:

- Tilpasning af kapitaliseringsfaktorerne til skattereglerne for 2011 og frem
- Arbejdsmarkedsbidraget trækkes ud af den årløn, der ligger til grund for beregningen af erstatningen
- Det nuværende erstatningsniveau hæves fra 80 procent til 83 procent af årlønnen

4.1.1. Tilpasning af kapitaliseringsfaktorerne til skattereglerne for 2011 og frem

I principperne for fastsættelse af kapitaliseringsfaktorer, der blev fastsat ved lov nr. 496 af 6. juni 2007, blev beskatningen medtaget i beregningerne således, at værdien af erstatningen var den samme, uanset om erstatningen blev udbetalt som en løbende ydelse, der er skattepligtig, eller en kapitalerstatning, der er skattefri. Mellemskatten indgik i beregningen af beskatningen af den løbende ydelse.

Forslaget indebærer, at mellemskatten fjernes fra beregningen. Det medfører, at kapitaliseringsfaktorerne bliver højere for alle aldre. Det skønnes isoleret set at medføre en merudgift på 150 mio. kr. årligt, heraf 42 mio. kr. til det offentlige.

Ændringen gælder kun for ulykker sket den 1. januar 2011 eller senere og erhvervssygdomme anmeldt den 1. januar 2011 eller senere. For erhvervssygdomme og ulykker sket i perioden 1. juli 2007 til 31. december 2010 fastfrys de gældende kapitaliseringsfaktorer.

4.1.2 Arbejdsmarkedsbidraget trækkes fra den årløn, der ligger til grund for beregningen af erstatningen

Beregningen af erstatning for erhvervsevnetab sker i dag på baggrund af årlønnen inklusive arbejdsmarkedsbidrag, hvorimod der ikke betales arbejdsmarkedsbidrag af erstatning for tab af erhvervsevne eller for tab af forsørger.

Forslaget indebærer, at årlønnen nedsættes med arbejdsmarkedsbidraget, og derved bliver erstatningen til den enkelte tilskadekomne (både modtagere af løbende ydelser og modtagere af kapitalerstatning) mindre. Det skønnes, at nedsættelsen af årlønnen med arbejdsmarkedsbidraget vil medføre en besparelse på ca. 280 mio. kr., heraf 78 mio. kr. for det offentlige.

Det skønnes, at forslaget med tilpasning af kapitaliseringsfaktorer sammen med forslaget om nedsættelse af årlønnen med arbejdsmarkedsbidraget isoleret set vil medføre en mindredgift på 130 mio. kr., heraf 36 mio. kr. for det offentlige.

Ændringen gælder kun for ulykker sket den 1. januar 2011 eller senere og erhvervssygdomme anmeldt den 1. januar 2011 eller senere. For erhvervssygdomme og ulykker sket tidligere vil det fortsat være årlønnen inklusive arbejdsmarkedsbidraget, som ligger til grund for beregning af erstatningen.

4.1.3. Erstatningsniveauet hæves fra 80 procent til 83 procent af årlønnen

For at sikre en samlet udgiftsneutral løsning foreslås det, at erstatningsniveauet hæves fra 80 procent til 83 procent. Den samlede løsning medfører en omfordeling mellem modtagere af løbende erstatning og modtagere af kapitalerstatning. Der flyttes ca. 40 mio. kr. fra de løbende erstatninger over til kapitalerstatningerne. Den løbende erstatning bliver lidt lavere før skat, mens kapitalerstatningerne bliver højere.

Forslaget om at hæve erstatningsniveauet vil isoleret set alene medføre en merudgift på 130 mio. kr., heraf 36 mio. kr. for det offentlige. Sammen med nedsættelsen af årlønnen og justeringen af kapitaliseringsfaktorerne skønnes det at være udgiftsneutralt.

Ændringen gælder kun for ulykker sket den 1. januar 2011 eller senere og erhvervssygdomme anmeldt den 1. januar 2011 eller senere. For erhvervssygdomme og ulykker sket tidligere vil det fortsat være erstatningsniveauet på 80 procent, som ligger til grund for beregningen.

4.2. Præcisering af lovens § 24 om årlønsfastsættelse

Præcisering af årslønsfastsættelse har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser, idet der alene er tale om en kodificering af eksisterende praksis.

4.3. Fremrykning af tidspunktet for anmeldelse af visse ulykker

Forslaget fremrykker tidspunktet for anmeldelsen for ulykker, som anmeldes efter § 31, stk. 2, hvor ulykken har medført, at tilskadekomne endnu ikke på 5-ugersdagen for skadens indtræden har genoptaget sit sædvanlige arbejde i fuldt omfang.

Forslaget medfører, at ulykker skal anmeldes senest på 5-ugersdagen og ikke, som nu, først 9 dage herefter. Da der alene er tale om en fremrykning, skønnes det at være udgiftsneutralt.

4.4. Ophævelse af underretningspligten

Forslaget ophæver underretningspligten for de sager, som ikke overholder 3- og 6-månedersfristen, idet parterne orienteres løbende igennem den »løbende parts-høring« og »Se Sag«. Det skønnes, at de økonomiske konsekvenser ved ændringen er minimale. Der er alene tale om en minimal besparelse på portoudgifter.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har samlet set ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Det kan ikke udelukkes, at nogle forsikringssselskaber vil forhøje præmien for nogle forsikringstagere (arbejdsgivere).

5.1. Nye principper for fastsættelse af kapitaliseringsfaktorer

5.1.1. Tilpasning af kapitaliseringsfaktorerne til skatte-reglerne for 2011 og frem

Det skønnes, at fjernelse af mellemskatten fra kapitaliseringsfaktorerne isoleret set vil medføre en merudgift på 150 mio. kr. årligt, heraf 108 mio. kr. for private arbejdsgivere.

5.1.2 Arbejdsmarkedsbidraget trækkes fra den årsløn, der ligger til grund for beregningen af erstatningen

Det skønnes, at forslaget med tilpasning af kapitaliseringsfaktorer og nedsættelse af årslønnen med arbejdsmarkedsbidraget isoleret set vil medføre en mindredgift på 130 mio. kr., heraf 94 mio. kr. for private arbejdsgivere.

5.1.3. Erstatningsniveauet hæves fra 80 procent til 83 procent

Det skønnes, at forslaget om at trække arbejdsmarkedsbidraget ud af den årsløn, der ligger til grund for beregningen af erstatningen, vil medføre en mindredgift på 280 mio. kr. årligt, heraf 202 mio. kr. for private arbejdsgivere.

For at sikre en samlet udgiftsneutral løsning foreslås det, at erstatningsniveauet hæves fra 80 procent til 83 procent. Dette indebærer isoleret set en merudgift på 130 mio. kr., heraf 94 mio. kr. for erhvervslivet.

5.2. Præcisering af lovens § 24 om årslønsfastsættelse

Præcisering af årslønsfastsættelse har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser, idet der alene er tale om en kodificering af eksisterende praksis.

5.3. Fremrykning af tidspunktet for anmeldelse af visse ulykker

Forslaget fremrykker tidspunktet for anmeldelsen for ulykker, som anmeldes efter § 31, stk. 2, hvor ulykken har medført, at tilskadekomne endnu ikke på 5-ugersdagen for skadens indtræden har genoptaget sit sædvanlige arbejde i fuldt omfang. Forslaget medfører, at ulykker skal anmeldes senest på 5-ugersdagen og ikke, som nu, først 9 dage herefter. Da der alene er tale om en fremrykning, skønnes det at være udgiftsneutralt.

5.4. Ophævelse af underretningspligten

Forslaget ophæver underretningspligten for de sager, som ikke overholder 3- og 6-månedersfristen, idet parterne orienteres løbende igennem den »løbende parts-høring« og »Se Sag«.

6. De administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. De miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen i Folketinget sendt i høring hos Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Ankestyrelsen, Arbejdsmarkedets

Erhvervs sygdomssikring, Arbejdsskadeforeningen AVS, Business Danmark, Børnerådet, Danmarks Frie Fagforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Danske Advokater, Danske Regioner, Dansk Industri, Datatilsynet, Den Kooperative Arbejdsgiver og Interesseorganisation i Danmark, Den Kristelige Fagbevægelse, Fagligt Fælles Forbund, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, Forsikring & Pension, Frederiksberg kom-

mune, Frie Funktionærer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Grønlands Hjemmestyre, Håndværksrådet, Kommunernes Arbejdsskadeforsikring, KL, Kristelig Arbejdsgiverforening, Københavns kommune, Landsforeningen af Arbejdsskadede, Landsorganisationen i Danmark, Lægeforeningen, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverorganisationer, Tandlægeforeningen, samt alle ministerier.

10. Sammenfattende skema

	Positiv konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ubetydelige	Ubetydelige
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ubetydelige	Ubetydelige
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås at hæve erstatningsniveauet fra 80 pct. til 83 pct. Forslaget er alene et element i den samlede løsning med hensyn til nye principper for fastsættelse af kapitaliseringsfaktorer for 2011 og frem. Erstatningsniveauet hæves til 83 pct. både for løbende erstatninger og for kapitalerstatninger.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.1. i forslagets administrative bemærkninger.

Det nye erstatningsniveau får på samme måde som de øvrige elementer vedrørende de nye kapitaliseringsfaktorer kun virkning for skader, der indtræder den 1. januar 2011 eller senere, jf. ikrafttrædelsesbestemmelsen i forslagets § 3.

For skader før denne dato gælder fortsat det nuværende erstatningsniveau på 80 pct.

Til nr. 2

Forslaget afløser gældende lovs § 24, stk. 1.

Der foreslås en systematisk ændring af § 24, således at gældende lovs § 24, stk. 1, deles i 2 stykker, hvoraf forslaget til stk. 1 beskriver lovens hovedregel om årslønsfastsættelse på baggrund af tilskadekomnes dokumenterede, faktiske indtjening i året forud for skadens indtræden og forslaget til stk. 2 beskriver, hvornår årslønnen skal fastsættes skønsmæssigt.

Forslaget til § 24, stk. 1, 1. pkt., svarer til gældende lovs § 24, stk. 1, og beskriver hovedreglen om fastsættelse af årsløn. Det er tilskadekomnes indtjeningsevne på skadetidspunktet, der skal lægges til grund.

Forslaget til § 24, stk. 1, 2. pkt., er nyt. Det foreslås, at årslønnen efter 1. punktum fastsættes med udgangspunkt i oplysninger fra indkomstregisteret og fra SKAT i øvrigt.

Det er nødvendigt at anvende oplysninger både fra indkomstregisteret og fra SKAT, da indkomstregisteret for tiden ikke indeholder alle de oplysninger, som indgår ved fastsættelsen af årslønnen efter arbejdsskadestridsloven. Således fremgår oplysninger om størrelsen af pensionsbidrag i mange tilfælde ikke af oplysningerne i indkomstregisteret.

At årslønnen fastsættes med udgangspunkt i oplysningerne i indkomstregisteret udelukker ikke, at der som hidtil indhentes oplysninger fra blandt andet tilskade-

komne selv, når dette er relevant. Med forslaget tydeliggøres, at oplysningerne fra indkomstregisteret, som Arbejdsskadestyrelsen efter § 37 har terminaladgang til, danner grundlag for årslønnen.

Hvis det er muligt at fastsætte årslønnen efter § 24, stk. 1, 1. pkt., på grundlag af oplysning fra tilskadekomne selv eller på anden måde end på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret eller SKAT, kan årslønnen som hidtil fastsættes i overensstemmelse med disse oplysninger, uanset forslaget til § 24, stk. 1, 2. pkt.

Forslaget til § 24, stk. 2, nr. 1-3, afløser gældende lovs § 24, stk. 1, 2. pkt., og giver mulighed for, at årslønnen i visse situationer kan fastsættes efter et skøn. Formålet er at lovfæste hidtidig praksis.

Forslaget til § 24, stk. 2, nr. 1, omfatter som hidtil de situationer, hvor særlige ansættelsesforhold gør sig gældende. Det foreslås at præcisere, at det både er særlige indtægts- og ansættelsesforhold, der kan danne grundlag for en skønsmæssig fastsættelse af årslønnen efter denne bestemmelse. Den ændrede formulering kodificerer praksis. Samtidig bringes formuleringen af bestemmelsen i overensstemmelse med § 7, stk. 2, i erstatningsansvarsloven.

Som eksempler på reglens anvendelse kan nævnes de situationer, hvor tilskadekomne inden for de sidste 12 måneder forud for skaden har skiftet ansættelse, eller hvor tilskadekomne hos samme arbejdsgiver har fået ny beskæftigelse til en anden løn end tidligere.

Hvis tilskadekomne således få måneder før skaden er blevet forfremmet og har fået en højere løn, fastsættes årslønnen efter et skøn, der tager sit udgangspunkt i den højere løn umiddelbart før skaden.

Oplysningerne om den højere løn indhentes på normal måde, og der er intet til hinder for, at skønnet tager sit udgangspunkt i oplysningerne i indkomstregisteret og andre oplysninger fra SKAT om indtjeningen i tiden umiddelbart før skaden.

Bestemmelsen anvendes også i de situationer, hvor tilskadekomne på skadetidspunktet var på overførselsindkomst.

Forslaget til § 24, stk. 2, nr. 2, omfatter som hidtil de situationer, hvor tilskadekomne har pådraget sig en erhvervssygdom, der har medført, at pågældende ikke har været beskæftiget til samme løn i året forud for anmeldelsen af erhvervssygdommen. Der kan for eksempel være tale om overgang til et arbejde med skånehensyn.

Forslaget til § 24, stk. 2, nr. 3, omfatter som hidtil de situationer, hvor tilskadekomne har været ude af erhverv i en kortere eller længere periode før anmeldelsen af sygdommen.

Forslaget til § 24, stk. 2, nr. 4, er nyt. Forslaget er en konsekvens af den nye formulering af § 24, stk. 1, 2. pkt., hvoraf fremgår, at årslønnen skal fastsættes med udgangspunkt i oplysningerne fra indkomstregisteret og andre oplysninger fra SKAT. Det foreslås, at årslønnen også kan fastsættes efter et skøn, hvor det ikke er muligt at indhente retvisende oplysninger i indkomstregisteret eller i SKAT. Dette skyldes, at oplysningerne i indkomstregisteret og fra SKAT i nogle situationer ikke indeholder alle relevante lønandele. Forslaget gælder for alle arbejdsskader. Det vil sige både for arbejdsulykker og for erhvervssygdomme.

Der henvises til punkt 3.2 i forslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til § 1, nr. 2.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til § 1, nr. 2.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til § 1, nr. 2.

Til nr. 6

Forslaget erstatter gældende lovs § 31, stk. 2. Det foreslås at rykke det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren skal foretage anmeldelse, frem til 5-ugersdagen efter ulykken, når ulykken har medført, at tilskadekomne ikke har genoptaget sit sædvanlige arbejde i fuldt omfang.

Der henvises til punkt 3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Forslaget indebærer ikke ændringer med hensyn til, hvilke skader der skal anmeldes, men alene ændringer med hensyn til det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren skal anmelde skaden.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til § 1, nr. 2.

Til nr. 8

Det foreslås at ophæve den særlige underretningspligt, som gælder i sager, der ikke kan anerkendes efter loven.

Der henvises til punkt 3.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger. Som det fremgår heraf, er der efter Beskæftigelsesministeriets opfattelse ingen retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved at ophæve denne underretningspligt, idet sagens parter på forskellig måde er orienteret om sagens behandling på anden måde, hvortil kommer, at Arbejdsskadestyrelsen fortsat vil orientere sagens parter særskilt i de sager, hvor det vurderes, at andre orienteringsmuligheder ikke er tilstrækkelige.

Til § 2

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til § 1, nr. 8.

Der er tale om den samme pligt til at underrette tilskadekomne og efterladte, som findes i lov om arbejdsskadesikring, § 39, stk. 3, og som med forslagets § 1, nr. 8, foreslås ophævet.

Da de samme overvejelser gør sig gældende, foreslås den tilsvarende regel i § 5, stk. 3, i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., ophævet.

Der henvises til punkt 3.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. juli 2010. De elementer i lovforslaget, der indebærer nye

principper for fastsættelse af kapitaliseringsfaktorer, træder dog først i kraft 1. januar 2011.

De nye kapitaliseringsfaktorer skal anvendes på sager om arbejdsskader, der indtræder 1. januar 2011. Det vil sige sager om arbejdsulykker, der indtræder 1. januar 2011 eller senere, og sager om erhvervssygdomme, der anmeldes 1. januar 2011 eller senere.

Forslaget til § 3, stk. 4, gælder arbejdsskader, der er indtrådt eller indtræder i perioden 1. juli 2007 til 31. december 2010. Forslaget indebærer, at det er reglerne og kapitaliseringsfaktorerne i Arbejdsskadestyrelsens bekendtgørelse nr. 1022 af 30. oktober 2009, der skal anvendes i disse sager. Dette gælder også ved genoptagelse af sagerne efter 1. januar 2011.

Der henvises til punkt 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Fremrykningen af tidspunktet for arbejdsgiverens anmeldelse af arbejdsulykker til forsikringsselskabet anvendes på arbejdsulykker, der indtræder den 1. juli 2010 eller senere.

Underretningspligten ophæves med virkning fra 1. juli 2010.

Til § 4

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde og svarer til § 90 i gældende lov.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009, som ændret ved § 3 i lov nr. 1272 af 16. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 17, stk. 6, ændres »4/5« til: »83 pct.«.

2. § 24, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes:

»§ 24. Årslønningen udgør tilskadekomnes samlede arbejdsfortjeneste i året før arbejdsskadens indtræden. Årslønningen fastsættes med udgangspunkt i oplysningerne i indkomstregisteret og andre oplysninger fra SKAT.

Stk. 2. Årslønningen fastsættes efter et skøn, når

- 5) særlige indtægtsforhold eller ansættelsesforhold gør sig gældende,
- 6) tilskadekomne på grund af en erhvervssygdom ikke har været beskæftiget til samme løn i hele det foregående år,
- 7) tilskadekomne har været ude af erhverv i en kortere eller længere periode før datoen for sygdommens anmeldelse, eller
- 8) årslønningen fastsat efter stk. 1, 2. pkt., ikke giver et retvisende billede af tilskadekomnes indtjening på skadetidspunktet.

Stk. 3. Arbejdsmarkedsbidraget, jf. lov om arbejdsmarkedsbidrag, indgår ikke i årslønningen.«
Stk. 2-6 bliver herefter stk. 4-8.

§ 17.

Stk. 6. Ved fuldstændigt tab af erhvervsevne udgør den løbende ydelse årligt 4/5 af tilskadekomnes årsløn, jf. § 24, og ved nedsættelse af erhvervsevnen en forholdsmæssig del heraf.

Stk. 7. ...

§ 24. Årslønningen udgør tilskadekomnes samlede arbejdsfortjeneste i året før arbejdsskadens indtræden. Årslønningen fastsættes efter et skøn, når særlige ansættelsesforhold gør sig gældende, eller når tilskadekomne på grund af en erhvervssygdom ikke har været beskæftiget til samme løn i hele det foregående år, eller hvis tilskadekomne har været ude af erhverv i en kortere eller længere periode før datoen for sygdommens anmeldelse.

Stk. 2. I årslønningen medregnes værdien af fri kost og logi samt værdien af andre naturalydelse. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter værdien af kost og logi for personer, der har ophold hos arbejdsgiveren.

Stk. 3. Årslønningen kan ikke sættes højere end 367.000 kr. Beløbet reguleres efter § 25.

Stk. 4. Er tilskadekomne under 18 år eller under uddannelse, kan der ved årslønnsfastsættelsen tages hensyn til den erhvervsindtægt, der kunne forventes efter det fyldte 18. år eller efter uddannelsens afslutning, hvis arbejdsskaden ikke havde fundet

sted. Årslønnen skal dog ansættes til mindst 137.000 kr. reguleret efter § 25, medmindre tilskadekomnes erhvervsevne allerede forud for arbejdsskadens indtræden var nedsat i væsentlig grad.

Stk. 5. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter nærmere regler for opgørelse af årsløn for selvstændige erhvervsdrivende.

Stk. 6. Til brug ved beregning og regulering af erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger som løbende ydelse fastsættes en grundløn. Denne beregnes ved at gange den årsløn, der er fastsat efter reglerne i stk. 1-5, med forholdet mellem 367.000 kr. og det maksimale årslønsbeløb, der var gældende, da arbejdsskaden indtraf.

§ 25. De i §§ 18 og 19 og § 24, stk. 3 og 4, nævnte beløb reguleres hvert år pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb for varigt mén og overgangsbeløb afrundes til nærmeste med 500 delelige kronebeløb. Beløb vedrørende årsløn afrundes til nærmeste med 1.000 delelige kronebeløb.

Stk. 2. De løbende ydelser, der er fastsat med udgangspunkt i grundlønnen, jf. § 24, stk. 6, reguleres med samme procent som de beløb, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. ...

§ 31.

Stk. 2. En arbejdsskade, der ikke er anmeldt efter stk. 1, og som har medført, at tilskadekomne endnu ikke på 5-ugers dagen for skadens indtræden kan genoptage sædvanligt arbejde i fuldt omfang, skal anmeldes senest 9 dage herefter.

Stk. 3. ...

§ 38. ...

Stk. 2. Tilskadekomne har ret til at få betalt rejseudgifter ved lægebehandling m.v., jf. stk. 1, når lægebehandlingen m.v. sker efter Arbejdsskadestyrelsens anmodning. Tilskadekomne har endvidere ret til at få erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste ved behandling m.v., jf. stk. 1, 2. og 3. pkt., hvis fraværet er af mindst 2 timers varighed. Som grundlag for beregningen kan højst anvendes den timefortjeneste, der svarer til den i § 24, stk. 3, nævnte årsløn. I sager om ulykker betales udgifterne af forsikringsselskabet. I sager om

3. I § 24, *stk. 6*, der bliver *stk. 8*, ændres »stk. 1-5« til: »stk. 1-7«.

4. I § 25, *stk. 1*, ændres »§ 24, stk. 3 og 4,« til: »§ 24, stk. 5 og 6«.

5. I § 25, *stk. 2*, ændres »§ 24, stk. 6,« til: »§ 24, stk. 8«.

6. § 31, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Er en arbejdsskade ikke anmeldt efter stk. 1, skal skaden anmeldes senest på 5-ugersdagen for skadens indtræden, hvis tilskadekomne ikke forventes at kunne genoptage sit arbejde i fuldt omfang senest på dette tidspunkt.«

7. I § 38, *stk. 2*, ændres »§ 24, stk. 3« til: »§ 24, stk. 5«.

erhvervssygdomme betales udgifterne af Arbejds-
markedets Erhvervssygdomssikring.

§ 39. ...

Stk. 3. Kan afgørelse efter stk. 1 og 2 ikke træffes inden for fristerne, skal tilskadekomne eller de efterladte underrettes herom. En sådan underretning er ikke en afgørelse, som kan påklages.

§ 5. ...

Stk. 3. Kan afgørelse efter stk. 1 og 2 ikke træffes inden for fristerne, skal tilskadekomne eller de efterladte underrettes herom.

8. § 39, stk. 3, ophæves.

§ 2

I lov nr. 423 af 10. juni 2003 om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., som ændret ved § 2 i lov nr. 186 af 18. marts 2009 og § 4 i lov nr. 1272 af 16. december 2009, foretages følgende ændring:

2. § 5, stk. 3, ophæves.